

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

180. An intra Pyxidem, vbi Sacramentum resernatur, debeat permanere aliqua palla ex ligno confecta, & benedicta? Et an Pyxis benedici debeat?
Ex part. 2. tr. 15. & Misc. 1. res. 2. p. 105

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

3. Nec obstat dicere cum Nugno in 3. part. q. 83. art. 3. dub. 4. ad 1. quod est dispar ratio inter Pixidem, Patenam, & Corporale; quoniam Corporale, & Patena, & manus Sacerdotis tangunt Corpus Christi in ipso Sacrificio. Nam respondeo primò cum Garcia in Summa Theol. mor. tr. 3. difficult. 8. dub. 3. punct. 2. num. 31. Que no tiene mas santidad el Sacramento in fieri, que in facto esse. Respondeo secundo, quod in Pixide non solum reponuntur, & conseruantur particule; sed etiam consecrantur in actu Sacrificij, vt consecratur vinum in Calice; quod patet ex vsu ordinario; reponunt enim supra Aram cum Calice, & Hostia, & omnia simul à Sacerdote consecrantur; & ideo Pixis non potest poni intra Tabernaculum, nisi post assumptum Sanguinem; quia omnes benedictiones, & cæremonie Sacerdotis cadunt sub particulis in ipsa contentis; sunt enim pars illius Sacrificij: ergo Pixis tangit Corpus Christi in ipsomet Sacrificio; ac ideo benedicta esse debet, vt Corporale. Vade corrigit responsio Nugni; & si aliquid robur haberet, forsitan procederet in Fistula argentea, in qua Summus Pontifex sumit Sanguinem in Missa Papali, vel in Sphæra, seu Lunula; in qua reponitur Hostia publicè exponenda in ostensorio ad populù.

4. Sed instabis cum Tamburino Opusc. de Sacrificio Missæ lib. 1. cap. 1. §. 6. num. 2. esse non obstantibus supradictis, disparitatem rationis inter Calicem, & Pixidem; si quidem in Calice per se, & semper fit consecratio Sanguinis, in Pixide verò non nisi per accidens, si quando adsunt multe Particule consecrandæ: per se enim Corpus Christi in manibus Sacerdotum consecratur. Ergo non est mirum, si Calix sit consecrandus; & Pixis non benedicenda. Respondet hanc distinctionem in ordine ad reuerentiam debitam Eucharistia nullus est, qui non videat esse metaphisicam, sicque ex illa sequeretur neque Patenam, neque Corporale esse consecrandum, vel benedicendum; quia in ipsis per accidens Corpus Christi consecratur: nam, vt vult Tamburinus, Corpus Christi per se consecratur in manibus Sacerdotis: sed hoc dicere est absurdum: ergo, &c.

5. Et hæc dicta esse volo in fauorem amicissimi Patris Dicastilli cui ita addicim me esse profiteor; vt ad tuendas eius opiniones, meas impugnare minime erubescam. Sed his non obstantibus, existimò contrariam sententiam, quam ego docui esse satis probabilem, & vt talem illam admittunt ipsius aduersarij, Dicastillus, & Amicus locis citatis; nam & illam absolutè præter DD. alibi à me citatos, & superius adductos, tenent Ioan. Præpositus in 3. part. quest. 83. art. 3. dub. 5. num. 171. & me citato Martinus de San Ioseph in Man. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 16. de Euch. n. 17. Castrus Palaus tom. 4. tract. 22. disp. unica, punct. 6. n. 7. Tamburinus vbi supra; quibus adde nouissimè Magistrum Serra in 3. part. q. 83. art. 3. dub. unico, asserentes, Pixidem non requiri ex necessitate esse consecratam, vel benedictam; quia nullibi cauetur; & præcepta imponenda non sunt absque firmo fundamento.

RESOL. CLXXX.

An intra Pixidem vbi Sacramentum reueruatur, debeat permanere aliqua palla ex ligno consecrata, & benedicta?
Et an Pixis benedici debeat? Ex part. 2. tract. 15. & Misc. 1. Ref. 2.

§. 1. Affirmatiuè responder Vasq. in 3. p. disp. 233. cap. 4. n. 36. vbi ait: Existimò ex consuetu-

dine necessarium, vt intra pixidem, in qua Sacramentum seruatur, sit vas aliquod ex lino, quod benedictione corporalis benedictum sit. Nam quandiu celebratio Missæ durat, Corpus Christi semper esse debet supra pallam corporalem benedictam, quæ sintonem representat, qua Christi Corpus mortuum in sepulchro inuolutum fuit; ita etiam finita Missa quamdiu Corpus Christi seruatur. Hæc ille.

2. Sed hæc sententia mihi non placet, & consuetudo quam affert Vasquez est in contrarium. Ad argumentum verò responderet ex Nugno in 3. part. tom. 1. q. 83. art. 3. dub. 5. in his rebus non valere argumentum à paritate rationis, est etiam differens ratio, quoniam corporale tangit Corpus Christi in ipsomet Sacrificio: vnde licet non sit sanctior consecratio Corporis Christi, quam ipsomet Corpus Consecratum, ac præsens perseverans. Tamen propter consuetudinem Sacramentum sunt necessaria vasa consecrata, non autem propter custodiendum. Ex his patet responsio ad illam questionem, an pixis; in qua Corpus Christi seruatur, benedici debeat. Reginald. in praxi, tom. 2. lib. 29. cap. 9. sect. 6. n. 201. Molles. in sum. tom. 1. tract. 3. c. 12. n. 55. Pet. de Ledesma in sum. tom. 1. de sacr. Euch. cap. 21. fol. mibi 150. affirmant, & in hanc sententiam videntur inclinare Pitigianus in 4. sent. tom. 1. dist. 13. q. 2. art. unico. cum aliis.

3. Sed in rigore mihi placet opinio negatiua, quam tuerentur, & docent Paludanus in 4. dist. 13. q. 1. art. 4. Tabienauer. Euch. n. 31. Syluest. eodem ver. 3. q. 4. Sotus in 4. dist. 13. q. 1. art. 3. & ex neotericis Nugnus vbi sup. Azor. p. 1. lib. 10. c. 27. q. 7. Henric. lib. 9. cap. 8. & Vasquez loco citato vbi asserit, pixidem non esse benedicendam, eo quòd nullo iure id præcipiatur. Quòd verò in Pontificali pro illa peculiaris benedictio assignetur, non satis est, vt dicamus necessariò esse benedicendam. Nam & in Pontificali assignantur benedictiones pro aliis ornamentis Altaris, & pro vasis Reliquiarum, & pro campanis, quæ tamen omnia non semper benedicuntur.

RESOL. CLXXXI.

An si quis lauet Corporalia ante primam lotionem factam à Diacono, peccet venialiter? Ex part. 1. tr. 3. & Misc. 3. Ref. 16.

§. 1. Negatiuè responder noster doctus Siculus P. Tamburinus opusc. de Sacram. Missæ l. 1. cap. 2. §. 2. n. 1. vbi sic ait: Certum est corporalia, purificatoria, & similia lauari saltem ex conuenientia debere à Diacono in vase ad hoc præparato, lotionemque mittendam esse in piscinam factam, vel sacrarium, quòd, hic, nihil aliud est, nisi locus in pariete, seu sub terram defossus, & ab aliis profanis vasis separatus, in quem hæc lotio, & similia projici ob reuerentiam, solent.

2. Secundo. Notant autem communiter Doctores hoc intelligendum esse de prima lotionem; nam hac per Diaconum habita, possunt laici sine serupulo, & scemina, præsertim Sactæ Virgines, ea melius lauare, tergere, & resicere.

3. Tertio. Dubium ergo superest, at si laicus sine necessitate ea in ptima lotionem lauet, peccet; & non peccari quidem mortaliter certum sit, quia non est materia grauis. Peccari autem venialiter multi supponunt, ex eo quia si ea tangere, ex iporum sententia, his non licet sub culpa veniali, multo magis non licebit lauare.

4. Verum probabile est, nec esse veniale, licet sit optimum consilium vt à Diacono, vel Subdiacono, vel

Sup. hæc diff. latè in Ref. præterita per tota, & cursum in alio §. eius primæ not.

Sup. hoc in Refol. not. seq. §. 1. ad medium, à vers. Eaque de causa.